

Tom Behnke (FP):

Også jeg skal sige, det er godt at se, at SF beskæftiger sig med de her vigtige problemer, når vi taler om mennesker. Jeg synes også, det er nogle gode intentioner, der ligger i forslaget, men spørgsmålet er: Hvor nødvendigt er forslaget?

Der bliver talt meget om biologisk-medicinsk forskning og samfundsmedicinsk forskning, og så er man åbenbart kommet til at sætte sig mellem de to stole, når man taler om miljømedicinsk forskning. Det er noget, SF påstår i sit beslutningsforslag, men der er ingen dokumentation for det, og der er heller ingen argumentation for, hvordan det hænger sammen, eller hvorfor det hænger sådan sammen, så vi savner en dokumentation af det behov, som SF påstår der er.

Der er heller ikke så meget i forslaget om, hvad der egentlig allerede sker i dag. Hvad er status nationalt, hvad er status internationalt? Jeg ved godt, at ministeren så har svaret på mange af de spørgsmål, jeg har stillet, og jeg har lyttet meget interesseret til og har fulgt med i, hvad ministeren havde af svar, men det er jo ikke nogen forespørgselsdebat, vi er i gang med; det er et beslutningsforslag, som SF har fremsat.

For at sige det ligeud synes jeg, det er et lidt tyndt forslag, som savner dokumentation og argumentation for behovet. Jeg er så også blevet bekendt med, at man i Miljøudvalget i samarbejde med Teknologinævnet faktisk har planlagt, at der skal være en konference netop om det her emne, og det kunne jo være gavnligt, at man lige afventede den konference og hørte, hvad der skete dér; så var det noget nemmere at forholde sig til det i øvrigt tynde beslutningsforslag fra SF.

Vi hørte også ministeren sige til punkt 2 om, at miljømedicin skal indarbejdes i EU's femte rammeprogram, at det er det rent faktisk allerede på nuværende tidspunkt, og det vil sige, at i hvert fald halvdelen af forslaget er faktisk overflødig.

Så er der den anden del, og det er så punkt 1, om, at der skal øgede midler til. Der står ikke noget om, hvor mange penge der skal til, og der står ikke noget om, hvor stort et beløb det er, vi taler om. Hvor stort er problemet? Hvor stor er mangelen på forskning på det her område? Det står der intet om i forslaget, og derfor er det utrolig vanskeligt at forholde sig til det.

Der står heller ikke noget om, hvorvidt de øgede midler til forskningen i miljømedicin skal

tages som en ekstra skatteopkrævning, om det skal ske ved omprioritering, eller hvor pengene i øvrigt skal komme fra, og det ville da være interessant at høre.

Jeg kunne godt forestille mig, at man lavede et helt andet system, således at vi på en mere konstruktiv måde kunne lede pengene derhen, hvor der var behov for forskning, nemlig ved, at man f.eks. i Folketinget via ministeren kunne bestille forskellige opgaver og bede om, at der blev forsket i nogle specielle emner og så sende en pose penge til det projekt, frem for man bare lægger en pose penge ned i en forskningsinstitution og siger: Prøv at se, hvad I kan få ud af pengene. Prøv at forske i et eller andet. Prøv at komme med nogle ideer til, hvad I kan bruge pengene til. Hvis man i stedet meget mere målrettet bad dem om at forske i bestemte ting og så afsatte pengene til det, ville også vi her i Folketinget, herunder også SF, have mulighed for at træffe nogle beslutninger om, hvor vi synes, der kunne være et underskud af forskning, og så lede nogle penge hen til de forskellige projekter.

Men det er selvfølgelig en helt anden tankegang, end forslaget her lægger op til. Jeg synes, forslaget efterlader flere spørgsmål, end det besvarer, og så længe vi ikke har fået svar på alle spørgsmålene, er vi for Fremskridtspartiets vedkommende afventende frem til anden behandling, men hvis ikke der kommer yderligere, end der ligger på bordet indtil nu, må vi afvise forslaget som værende overflødig.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der er kuk i kønslivet. Overalt i naturen ser vi nu alarmerende tegn på, at giftige kemikalier truer fundamentet for liv, dvs. evnen til at formere sig. Mange undersøgelser fra USA, Canada, Sverige og Danmark har vist, at klorforbindelser ophobes i fedtvævet, og at nogle af dem opfører sig som det kvindelige køns-hormon østrogen. Resultatet er sandsynligvis – for vi ved det ikke med sikkerhed – at vor fertilitet er truet. Flere og flere dyreunger fødes med misdannede kønsorganer eller som tve-kønnede. Ligeledes kan vi konstatere, at vores egen reproduktionsevne er dalende.

Selvfølgelig skal der forskes, og selvfølgelig skal vi også have vished, men inden da må vi lade tvivlen komme sundhed og miljø til gavn; det vil sige, at vi ikke bare skal sætte os ned og vente på de sikre resultater. Vi skal ikke spille russisk roulette, vi skal handle, og derfor er vi